

Dosarul nr. 3ra-15/2023
2-21093943-01-3ra-10012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud.: A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

24 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Ion Malanciuc
Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Ivanov împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 05 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2021, Nicolai Ivanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului administrativ individual defavorabil, prin care a solicitat anularea actului de constatare nr. 176/10 din 04 iunie 2021 emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința lui Nicolai Ivanov, consilier în Consiliul sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni.

În motivarea acțiunii Nicolai Ivanov a menționat că la 04 iunie 2021, ca urmare a efectuării controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese Autoritatea Națională de Integritate a emis actul de constare nr. 176/10, prin care s-a constatat că la etapa votării deciziei Consiliului sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni nr. 9/5 din 14 decembrie 2020 „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019”, de către reclamant în calitate de consilier sătesc Grigorievca, a admis nedeclararea în termen legal a conflictului de interese, nesoluționarea conflictului de interese real, participarea la luarea deciziilor și luarea deciziilor în privința persoanei apropiate a reclamantului, cu decăderea de a ocupa funcții publice de demnitate publică inclusiv mandat de consilier, pe o perioadă de trei ani.

Reclamantul a relatat că, decizia Consiliului sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni nr. 9/5 „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019” a fost adoptată la 14 decembrie 2020, iar premiul anual menționat, a fost acordat în

temeiul dispoziției Primăriei s. Grigorievca, r-nul Căușeni „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019” nr. 34-A din 30 noiembrie 2020, adică anterior deciziei, prin urmare, dânsul nu a putut decide, la propria discreție, faptul acordării premiului anul, odată ce premiul, de fapt, deja a fost acordat și efectiv transmis.

De asemenea, a menționat că, acordarea premiului anual în cauză, s-a bazat pe prevederile Hotărârii Guvernului nr. 811 din 11 noiembrie 2020 privind acordarea premiului anual personalului din unitățile bugetare pentru rezultatele activității în anul 2019 și abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 180/2013 cu privire la plata premiului anual personalului din unitățile bugetare, care stabilește expres modalitatea acordării și limitele admisibile, prin urmare, consilierii în situația de fapt au fost limitați în acțiuni și nu puteau decide după bunul plac acordarea premiului anual, fiind ghidați, la caz, de dispoziția Primăriei s. Grigorievca, r-nul Căușeni „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019” nr. 34-A din 30 noiembrie 2020 și a Hotărârii Guvernului nr. 811 din 11 noiembrie 2020.

Reclamantul a invocat că, prin Legea privind declararea averii și intereselor personale, legiuitorul a instituit cadru normativ care are menirea neadmiterii acțiunilor pasibile să prejudicieze interesele generale ale societății, prin admiterea conflictelor de interese de subiecții declarării fiind evidențiat faptul că, aceste conflicte de interese să fie pasibile să îl influențeze să exercite imparțial și obiectiv mandatul, funcția publică sau de demnitate publică.

În opinia reclamantului, din definiția prevăzută de lege rezultă că subiectul declarării se află în conflict de interese în situația în care are un interes personal ce influențează, sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii. La fel, art. 12 din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17 iunie 2016 reglementează categoriile conflictelor de interese și modul de declarare a acestora. De altfel, fiind evidențiat faptul că, atât în cazul conflictului potențial, cât și în cazul conflictului real, interesele personale ale subiectului declarării ar putea conduce la apariția unui conflict de interese real, care presupune că acțiunile imputabile subiectului declarării (emiterea unei decizii, semnarea unui act sau soluționarea unei cereri) ar fi capabile să influențeze sau ar putea să influențeze exercitarea imparțială și obiectivă a atribuțiilor de serviciu.

Adică, legiuitorul impune drept criterii de identificare a conflictului de interese nu simpla soluționarea a cererii, emiterea deciziei sau semnarea unui act cu având interes personal sau care vizează o persoană apropiată, ci impune o latură facultativă - aceste acțiuni fiind pasibile să influențeze sau pot influența exercitarea imparțială și obiectivă a mandatului, a funcției publice sau de demnitate publică.

Respectiv, pentru a fi în fața unui conflict potențial și respectiv real subiectul declarării nu doar formal trebuie să fie chemat să rezolve o cerere/un demers, să emită un act administrativ, să încheie un act juridic, ci ca acestea acțiuni să fie pasibilă de a aduce un avantaj personal sau a persoanelor apropiate, care îl pot influența exercitarea imparțială și obiectivă a atribuțiilor de serviciu, fiind o condiție implicită a încălcării regimului juridic al declarării conflictelor de interese.

În astfel de circumstanțe, legislația națională la etapa emiterii actelor administrative impune respectarea anumitor principii reglementate de Codul administrativ.

Reclamantul consideră că Autoritatea Națională de Integritate nu a ținut cont de toate împrejurările, fiind emis un act care nu are menirea de a atinge scopul urmărit de lege, fiind îndreptat spre respectarea formalităților, dar nu apărarea interesului public și a regulilor statului de drept.

De asemenea, a invocat că, la etapa emiterii actului de constatare, inspectorul de integritate, a examinat superficial circumstanțele de fapt, nu a încercat să examineze ipoteza dacă reclamantul efectiv a putut influența decizia respectivă sau a fost o decizie formală.

Prin urmare, consideră că nu sunt întrunite condițiile de admitere a conflictului de interese de către reclamant, din considerentul că a fost chemat să voteze o decizie care de fapt a fost implementată anterior, circumstanțele de fapt exclud existența influențării asupra exercitării imparțiale și obiective a mandatului de consilier, or dânsul a acționat în baza dispoziției Primăriei s. Grigorievca, r-nul Căușeni „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019” nr. 34-A din 30 noiembrie 2020 și a Hotărârii Guvernului nr. 811 din 11 noiembrie 2020, iar măsura întreprinsă de autoritatea publică nu este proporțională cu scopul urmărit de lege și corespunde criteriilor de proporționalitate stabilite expres de art. 29 din Codul administrativ, raportat la dreptul de a fi ales și asigurarea exercitării mandatului de ales local.

Prin hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea și s-a anulat ca ilegal actul de constatare nr. 176/10 emis de Autoritatea Națională de Integritate la 04 iunie 2021 în privința lui Nicolai Ivanov.

La 10 noiembrie 2021, Autoritatea Națională de Integritate a depus apel, iar la 18 martie 2022 a prezentat motivarea apelului, solicitând casarea integrală a hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 05 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Autoritatea Națională de Integritate și menținută hotărârea din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În susținerea acestei soluții, instanța de apel a notat că, principiul de distribuție aleatorie obligatorie a sesizărilor la Autoritatea Națională de Integritate a fost introdus prin Legea nr. 132 din 17 iunie 2019 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, iar norma instituită art. 30 alin. (1) din legea nominalizată, este o normă imperativ - onerativă de ordine publică, care consacră principiul repartizării aleatorii a sesizărilor. Excepții de la acest principiu legea nu prevede.

Astfel, repartizarea aleatorie presupune distribuția sesizărilor prin sistemul electronic „e-Integritate”, lansat în exploatare industrială în ianuarie 2018, astfel încât, inspectorul de integritate competent să efectueze controlul, fiind stabilit în mod aleatoriu, cu excluderea factorului decizional uman. Scopul instituirii prin lege a repartizării aleatorii a sesizărilor și voința reală a legiuitorului în acest sens, poate fi dedus și din nota informativă a Guvernului Republicii Moldova la proiectul de Lege cu privire la Centrul Național de Integritate (file:///D:/Docs1/ro_2038_nota-informativa-cu-privire-la-Centrul-National-de-Integritate-pdf.pdf) - distribuția aleatorie prin

intermediul unui sistem electronic către inspectorii de integritate este un procedeu care asigură transparența, obiectivitatea și imparțialitatea procedurii de control.

La caz, instanța de apel a constatat că la 01 aprilie 2021, Autoritatea Națională de Integritate a înregistrat sesizarea primarului s. Grigorievca, Galina Boreț, prin care a informat Autoritatea Națională de Integritate despre încălcarea de către Nicolai Ivanov, a regimului juridic al conflictelor de interese, manifestată prin faptul că ultimul, în calitate de consilier local al s. Grigorievca a participat și a votat pentru adoptarea deciziei prin care a fost acordat premiul pentru anul 2019, soției sale Tatiana Ivanov.

Instanța de apel a concluzionat că Autoritatea Națională de Integritate a încălcat prevederile art. 30 alin. (1) și art. 37 alin. (1) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, ceea ce denotă ilegalitatea procedurii de control și ilegalitatea actului de constatare nr. 176/20 din 04 iunie 2021, or potrivit extrasului din sistemul electronic „e-Integritate”, rezultă că sesizarea a fost înregistrată și repartizată aleatoriu inspectorului de integritate Ion Crețu la 13 aprilie 2021, ora 16:42, acest fapt rezultă însăși din procesul-verbal nr. 247/10 din 19 aprilie 2021.

De asemenea, instanța de apel a reținut prevederile art. 31, art. 32 alin. (3)–(5), art. 33, art. 34 alin.(2), art. 35, art. 36 art. 37 alin.(1) - (3) din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate (în vigoare la data emiterii actului contestat).

La fel, a stabilit că procedura de control în temeiul art. 69 din Codul administrativ și art. 28 alin. (2) din Legea nr. 132/17.06.2016 a fost inițiată odată cu sesizarea depusă de primarul s. Grigorievca, r-nul Căușeni din 01 aprilie 2021, procedura administrativă soldată cu emiterea actului de constatare nr. 176/10 a fost finalizată la 04 iunie 2021. Procedura a derulat 64 zile, adică cu depășirea vădită a termenului de 30 zile, a cărui prelungire nu a derulat conform art. 60 alin. (4) din Codul administrativ, prin invocarea motivelor și complexității obiectului procedurii de control ce ar justifica prelungirea termenului, precum și comunicarea în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 zile, împreună cu motivele prelungirii.

Prin urmare, a concluzionat că procedura administrativă efectuată de Autoritatea Națională de Integritate a fost efectuată cu încălcarea termenelor prevăzuți atât de Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, cât și de Codul administrativ, fapt ce se apreciază ca un viciu procesual, or legea într-o manieră clară prevede expres obligativitatea respectării acestor termeni de cel ce duce procedura administrativă. La caz, termenii ducerii procedurii administrative nu au fost respectați, iar omisiunile date nu sunt imputabile intimatului.

Mai mult, prin actul de constatare nr. 176/10 din 04 iunie 2021, inspectorul de integritate a reținut în acțiunile lui Ivanov Nicolai, precum că ultimul fiind consilier local al s. Grigorievca, r-nul Căușeni, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese, manifestat prin nedeclararea în modul și în termenul corespunzător a conflictului de interese real și respectiv, nesoluționarea acestuia prin abținere. În final consumând conflictele de interese prin participarea prin vot la aprobarea pe ordinea de zi a Consiliului sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni chestiunea ce viza interesele materiale ale Tatianeii Ivanov (ultima fiindu-i soție), cele din urmă fiind stabilite prin procesul-verbal al Consiliului sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni nr. 9 din 14 decembrie 2020, totodată, Ivanov Nicolai a participat prin vot la adoptarea deciziei asupra chestiunii ce viza interesele Tatianeii Ivanov (ultima fiindu-i soție), potrivit deciziei Consiliului

sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni nr. 9/5 din 14 decembrie 2020 „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019”.

În temeiul art. 2, art. 12 alin.(3), (4) lit. b), (10), art. 14 alin.(2), (3) art. 23 alin. (4), (6) din Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 privind declararea averii și a intereselor personale, instanța de apel a constatat că, Autoritatea Națională de Integritate întemeiat a ajuns la concluzia că, Ivanov Nicolai, consilier local al s. Grigorievca, r-nul Căușeni, a încălcat regimul juridic al conflictelor de interese.

Totodată, s-a constatat că prin actul de constatare nr. 176/10 din 04 iunie 2021, emis de către inspectorul de integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, s-a decis sesizarea Comisiei Electorale Centrale în vederea încetării înainte de termen și ridicării mandatului de consilier local în Consiliul sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni a lui Ivanov Nicolai, fiind decăzut din dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică inclusiv mandat de consilier, pe o perioadă de 3 (trei) ani.

În acest sens, instanța de apel a conchis că actul administrativ individual contestat – actul de constatare nr. 176/10 din 04 iunie 2021, a fost emis de către inspectorul de integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate, cu încălcarea principiului proporționalității prevăzut la art. 29 din Codul administrativ, or scopul instituirii acestor sancțiuni este de a menține integritatea subiecților declarării în activitatea pe care o desfășoară, servirea interesului public cu imparțialitate și obiectivitate, asigurarea transparenței și controlului public, responsabilizarea individual și exemplul personal, iar măsurile prevăzute de legiuitor sub formă de sancțiuni sunt aplicate pentru garantarea exercitării cu imparțialitate a funcțiilor publice. Așadar, în coraport cu fapta comisă de intimat și măsurile întreprinse de către inspectorul de integritate nu sunt proporționale, dar deopotrivă sunt prea aspre în coraport cu fapta admisă de intimat.

Reieșind din cele menționate supra în coraport cu încălcările admise de Autoritatea Națională de Integritate în cadrul efectuării controlului și a exercitării dreptului discreționar, instanța de apel a constatat că, acestea duc la nulitatea actului contestat, or prin aceste încălcări i se aduc atingeri fundamentale a drepturilor pe care le are intimatul, în coraport cu o autoritate publică.

Mai mult, autoritatea publică, de fapt, nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar. Iar, acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ. La caz, inspectorul de integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate era obligat prin lege să-și exercite discreția, însă fără erori discreționare.

Prin urmare, s-a stabilit că Autoritatea Națională de Integritate nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar aceste încălcări se materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite și a principiului proporționalității, ceea ce poartă un caracter neproporțional scopului urmărit, fapt ce denotă și ilegalitatea lui în fond.

Urmare a constatărilor enunțate, instanța de apel a conchis că argumentele expuse de către Autoritatea Națională de Integritate în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată.

La 13 octombrie 2022, Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs, iar la 11 ianuarie 2023 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei instanței de apel,

solicitând casarea integrală a hotărârii din 28 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a deciziei din 05 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii depuse de Nicolai Ivanov ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului Autoritatea Națională de Integritate a reiterat argumentele invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, menționând că decizia Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și ilegală.

Suplimentar, recurentul a invocat că instanțele de judecată au identificat motive pentru a admite acțiunea intimatului în mod unilateral, fără a cerceta temeiurile de drept și de fapt pe care însăși Nicolai Ivanov le-a expus în cererea de chemare în judecată.

În opinia Autorității Naționale de Integritate, instanța de fond a considerat că lipsa dovezii distribuirii aleatorii a sesizării constituie temei de anulare a actului administrativ. În acest sens, Autoritatea Națională de Integritate a informat că în cadrul autorității publice nu există un Regulament de repartizare aleatorie a sesizărilor. Normele privind repartizarea aleatorie a sesizărilor sunt prevăzute în Conceptul tehnic al Sistemului informațional automatizat „e-Integritate”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 183/2019, respectiv în Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Sistemului informațional automatizat „e-Integritate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 228/2020. S-a mai invocat că la repartizarea aleatorie a cazului de control de către SIA „e-Integritate”, inspectorul de integritate are posibilitatea să accepte sau să se abțină de la examinarea cazului respectiv, dacă se află în conflict de interese și/sau în alte situații prevăzute de lege, cu expunerea în sistem a motivului abținerii. În cazul acceptării procedurii de abținere de către președintele/vicepreședintele Autorității, se declanșează repartizarea aleatorie repetată, cu excluderea inspectorului care a declarat abținerea din lista inspectorilor susceptibili repartizării.”

Astfel, Autoritatea Națională de Integritate consideră actul de distribuire aleatorie a sesizării constituie o invenție a instanței de judecată, dar nu are temei juridic pe care să fie fundamentată existența unui asemenea document. Până la proba contrarie, se prezumă distribuirea electronică aleatorie a sesizării în privința efectuării controlului în raport cu intimatul Nicolai Ivanov. Normele care guvernează activitatea Autorității nu prevăd existența vreunui document oficial care să confirme distribuirea aleatorie a sesizărilor. Totuși, sistemul electronic prin care se distribuie aceste sesizări permite, în cazul când există dubii, verificarea când anume sesizarea a parvenit la inspectorul de integritate și care au fost acțiunile acestuia în sensul că a acceptat sesizarea spre examinare sau a respins-o pe motiv că ar exista temeiuri obiective. Unicul document care, eventual, poate dovedi distribuirea aleatorie a sesizării îl constituie o captură de ecran cu informațiile aferente sesizării înregistrată în sistemul electronic, dar acest document nu poate fi asimilat cu o fișă de distribuire în sensul în care se distribuie cererile de chemare în judecată către judecători.

Recurentul consideră eronată aprecierea instanței de apel precum că, ar fi fost încălcat termenul de efectuare a controlului, prevederile Codului administrativ se aplică în măsura în care, prevederile legilor speciale nu conțin dispoziții diferite.

Mai mult, procedura de efectuare a controlului respectării regimului juridic al conflictelor de interese presupune întreprinderea anumitor măsuri pentru a acumula

informațiile și materialele necesare stabilirii circumstanțelor relevante cauzei, ceea ce necesită un termen nedeterminat, or, inspectorul de integritate nu cunoaște care va fi comportamentul participanților procedurii administrative, nu cunoaște dacă participanții vor răspunde la solicitările adresate în termenul legal și, totodată, în anumite situații, inspectorul de integritate este pus în situația de a desfășura operațiuni suplimentare pentru a stabili circumstanțele cauzei. Prin urmare, termenul, în interiorul căruia se finalizează o procedură administrativă, poartă un caracter rezonabil așa cum este stipulat în art. 27 din Codul administrativ. Criteriile de apreciere a caracterului rezonabil al termenului în interiorul căruia trebuie desfășurată și finalizată o procedură administrativă nu sunt expres indicate în legislație, însă, reieșind din fiecare caz în parte.

Referitor la sancțiunile aplicate prin actul de constatare contestat, Autoritatea Națională de Integritate a reținut decizia Curții Constituționale nr. 143 din 16 decembrie 2019, invocând că inspectorul de integritate a demonstrat că legătura care există între intimat și persoana apropiată, adică relația de familie, a influențat exercitarea imparțială și obiectivă a atribuțiilor funcționale aferente mandatului de consilier în Consiliul sătesc Grigorievca, r-nul Căușeni manifestată prin adoptarea deciziei consiliului local s. Grigorievca, r-nul Căușeni nr. 9/5 din 14 decembrie 2020 „Cu privire la acordarea premiului anual pentru rezultatele activității în anul 2019”.

Mai mult, în cazul intimatului nici nu era obligatoriu existența interesului personal, fiind suficientă constatarea faptului că acesta, în calitate de ales local, a adoptat decizii care vizau persoana apropiată. Or, norma legală abordează două opțiuni și anume, fie existența interesului personal atunci când participă la adoptarea sau adoptă o decizie, fie această decizie să vizeze persoane apropiate.

Prin urmare, recurentul consideră că inspectorul de integritate, la adoptarea actului de constatare și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat de lege, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și în conformitate cu prevederile legale. În această ordine de idei, Autoritatea Națională de Integritate a menționat că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, chiar contradictorie, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 05 octombrie 2022, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului, prin intermediul poștei electronice, la data de 07 octombrie 2022 (f.d.140).

Totodată, decizia motivată din 05 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată părților, prin intermediul poștei electronice, la data de 16 decembrie 2022 (f.d.142).

Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Autoritatea Națională de Integritate, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 11 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului depus de Autoritatea Națională de Integritate, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, însă până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului Ivanov Nicolai nu și-a valorificat dreptul de a prezenta referință.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibil recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin.(2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel,

motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, cererea de recurs depusă de Autoritatea Națională de Integritate, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art.230, 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni